

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-педагогічної
роботи

_____ І. Б. Ковтун
(підпис) (ініціали, прізвище)
_____ 2020 року
М.П.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
навчальної дисципліни
«ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ»
для підготовки на другому освітньому рівні
здобувачів вищої освіти ступеня магістра
за спеціальністю 262 Правоохоронна діяльність
галузі знань 26 Цивільна безпека
за денною формою навчання

ЗМІСТ

Стор.

1.	Структура вивчення навчальної дисципліни		2
	1.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	2
	1.2.	Лекції	3
	1.3.	Семінарські заняття	4
	1.4.	Самостійна робота студентів	6
	1.5.	Індивідуальні завдання	12
	1.6.	Підсумковий контроль	14
2.	Схема нарахування балів		16
3.	Рекомендовані джерела		18
4.	Інформаційні ресурси в Інтернеті		23

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1.	Правоохоронна діяльність та примусове виконання рішень	30	4	6	-	-	20	30	2	2	-	-	26
2.	Національна модель організації примусового виконання рішень	27	6	6	-	-	15	27	4	2	-	-	21
3.	Організація здійснення виконавчого провадження	25	6	4	-	-	15	25	4	2	-	-	19
4.	Гарантії захисту прав під час примусового виконання рішення	23	4	4	-	-	15	23	2	2	-	-	19
	Всього годин:	105	20	20	-	-	65	105	12	8	-	-	85

1.2. Лекції

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин
1	2	3
1.	Правоохоронна діяльність та примусове виконання рішень	4
1.1.	Виконання рішень як стадія правозастосовної діяльності.	
1.2.	Примусове виконання як категорія правомірної діяльності.	
1.3.	Виконавче провадження у системі правоохоронної діяльності.	
1.4.	Категорії виконавчих документів, які підлягають примусовому виконанню.	
2.	Національна модель організації примусового виконання рішень	6
2.1.	Моделі організації виконання рішень: світові та національна традиція і стандарти.	
2.2.	Організація виконавчого провадження в Україні.	
2.3.	Виконавець як посадова особа.	
2.4.	Державні виконавці та приватні виконавці.	
2.5.	Фінансування виконавчого провадження.	
2.6.	Інформаційні технології в організації виконавчого провадження.	
3.	Організація здійснення виконавчого провадження	6
3.1.	Доступність виконання.	
3.2.	Відмова у примусовому виконанні.	
3.3.	Самостійне (добровільне) виконання рішення.	
3.4.	Неможливість виконання як ймовірний сценарій правозахисту.	
3.5.	Відкриття виконавчого провадження.	
3.6.	Хід примусового виконання.	
3.7.	Закінчення виконавчого провадження.	
3.8.	Ускладнення у ході здійснення виконання рішення.	

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин
1	2	3
4.	Гарантії захисту прав під час примусового виконання рішення	4
4.1.	Межі та обмеження здійснення прав у виконавчому провадженні.	
4.2.	Контроль у виконавчому провадженні.	
4.3.	Відповідальність у виконавчому провадженні.	
	Усього	20

1.3. Семінарські заняття

У матеріалах до семінарських занять містяться питання для обговорення на навчальному занятті, завдання, наводяться переліки літератури і нормативно-правових актів, необхідних для вивчення теми семінарського заняття, вказуються теми доповідей, що рекомендуються, та рефератів. Спірні в літературі теоретичні питання за відповідною темою, на які необхідно звернути увагу студентам при підготовці до семінарського заняття, зазначаються викладачем, який проводить заняття у відповідній навчальній групі.

Семінарські заняття можуть проводитися за доповідною системою, у формі «круглих столів», наукових конференцій, диспутів у студентських навчальних групах, тощо за розсудом викладача. Метою підготовки студентами доповідей (співдоповідей) і виступів під час проведення семінарських занять, написання ними рефератів є прищеплення навичок самостійної роботи над літературними джерелами, законами й іншими правовими актами, використання опублікованої судової і господарської практики для того, щоб на основі їхнього аналізу й узагальнення студенти могли робити власні висновки теоретичного і практичного характеру, обґрунтовуючи їх відповідним чином. Кількість часу, виділюваного на розгляд теоретичних питань і дискусії, визначається викладачем.

У матеріалах до занять також містяться питання для обговорення. У списку літератури зазначені роботи, знання яких необхідно студентам для засвоєння матеріалів теми і рішення задач; спеціальна література призначена для більш глибокого вивчення питань теми.

Основна задача занять — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються в задачах, більшість яких мають у своїй основі конкретні випадки, які мали місце у діяльності державної виконавчої служби. Їхнє рішення дозволяє в навчальній аудиторії домогтися максимального наближення студентів до практичної юридичної діяльності.

Пристаюючи до вивчення, студент повинен вчитися юридично мислити, самостійно, без «підказок» коментарів, довідників, оцінювати ту чи іншу правову ситуацію (наприклад при вирішенні ситуаційних завдань). Більше уваги потрібно приділяти навчальній, монографічній літературі, статтям у наукових журналах. При підготовці до занять студенти повинні переглянути рекомендовану літературу і стосовні до відповідної теми правові акти й інші матеріали. Лише після цього можна приступити до складання доповідей і співдоповідей на семінарських заняттях, написанню рефератів, рішенням задач і виконанню завдань. Викладач, що веде семінарське заняття, може рекомендувати студентам і іншу, крім зазначеної в переліку, літературу з урахуванням новітніх публікацій.

Таким чином, готуючись до занять по темі, треба:

уважно ознайомитися з планом заняття і списком нормативних актів, що рекомендуються, та навчальної та спеціальної літератури;

студенти мають засвоїти методичні вказівки, вивчити відповідні питання в конспекті і підручнику;

опрацювати нормативні акти з відповідної теми;

законспектувати одну або дві наукові праці з рекомендованого списку джерел;

використовуючи вивчений матеріал, вирішити ситуаційні завдання, вказані викладачем.

Розкриваючи теоретичні питання, студенти повинні прагнути до максимально повного і чіткого викладу всіх проблем, що досліджуються. При цьому важливо показати діалектику

їхнього розвитку, розкрити відмінності в трактуванні розглядуваних положень, провести порівняльний аналіз питань, що висвічуються у відповідних розділах різних підручників, у спеціальній літературі.

При вирішенні задач студенти, керуючись правовими актами і практикою їхнього застосування, повинні визначити юридичне значення фактичних обставин, згаданих у задачі, самостійно сформулювати питання, зв'язані з правами й обов'язками учасників правовідносин, що виникли, визначитись про обґрунтованість їхніх вимог чи заперечень, а якщо справа уже вирішена судом — то і про обґрунтованість викладеного в задачі рішення. Відповіді на ці питання повинні бути обґрунтовані посиланнями на конкретні правові норми.

Аналізуючи зміст правових норм, студенти мають в обов'язковому порядку давати точні і конкретні посилання на відповідні нормативно-правові акти: вказувати, коли і ким вони прийняті, відповідні статті (пункти, підпункти і т. ін.). При цьому студенти повинні звертатися безпосередньо до нормативних актів, а не викладати їх зміст за навчальною, додатковою або популярною літературою. Використовуючи коментар до законодавства, необхідно розмежувати текст коментарю від тексту самого нормативно-правового акту.

Конспектування літератури не повинне носити характер механічного переписування. Літературне джерело треба обов'язково заздалегідь прочитати, не конспектуючи. Потім потрібно «пробігти» очима текст і занотувати цікаві фрагменти у вигляді цитат або своїми словами, посилаючись кожного разу на сторінку. Важливо, щоб законспектований матеріал незалежно від його обсягу, був достатній за змістовим навантаженням і логічно завершений.

Основне завдання вирішення ситуаційних завдань — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються у задачах, більшість яких мають у своїй основі розгляд судових та господарських справ. Їх вирішення в навчальній аудиторії дозволяє досягнути максимального наближення студента до практичної діяльності юриста-цивіліста.

Вирішуючи практичні ситуаційні завдання (казуси), потрібно давати відповіді на поставлені питання повні і обґрунтовані як нормативно, так і логічно. Потрібно уважно розібрати всі елементи завдання. Логічному і нормативному обґрунтуванню повинен відповідати кожний висновок, зроблений при відповіді на те або інше питання і кінцевий, і проміжний. Не можна робити висновків, що лише фіксують порушення закону. Треба обов'язково показати наслідки такого порушення і способи відновлення порушених прав.

Вирішення завдань, які рекомендуються викладачем до семінарських занять, повинно ґрунтуватися на вимогах правових приписів процесуального та матеріального законодавства. Розв'язки ситуаційних завдань студент повинен занотовувати у свій робочий зошит, який можна користуватися під час відповіді на семінарському занятті при вирішенні тої чи іншої ситуаційної задачі (казусу).

При підготовці до семінарських занять студенти повинні використовувати рекомендовані джерела у законодавстві, серед навчальної та наукової літератури. Результати самостійної роботи студенти повинні занотовувати у свої робочі зошити з навчальної дисципліни.

Усі питання, які виникають у студентів при підготовці до семінарських занять, під час самостійної роботи, можуть бути вирішені під час групових та індивідуальних консультацій, що здійснюються викладачем, відповідно до затвердженого графіку.

Семінарські заняття 1, 2, 3

Тема 1. Правоохоронна діяльність та примусове виконання рішень

Питання для усного опитування та дискусії

- 1.1. Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб та місце їх у відносинах правоохоронної діяльності.
- 1.2. Фіналізація (остаточність) захисту суб'єктивного права.
- 1.3. Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система.
- 1.4. Державна виконавча служба як орган примусового виконання. Структура органів державної виконавчої служби.

- 1.5. Правовий статус приватного виконавця.
- 1.6. Права та обов'язки виконавців.
- 1.7. Виконання рішень іншими органами та установами.
- 1.8. Учасники виконавчого провадження.
- 1.9. Права і обов'язки сторін та інших учасників виконавчого провадження
- 1.10. Представництво у виконавчому провадженні.
- 1.11. Прокурор у виконавчому провадженні.
- 1.12. Особи, які залучаються до проведення виконавчих дій. Понятій.
- 1.13. Працівники органів внутрішніх справ як особи, які залучаються до проведення виконавчих дій.
- 1.14. Добросовісність у виконавчому провадженні. Відводи у виконавчому провадженні.

Література: 1.1-1.8; 2.1-2.32; 3.1.1-3.1.34.

Семінарські заняття 4, 5, 6

Тема 2. Національна модель організації примусового виконання рішень

Питання для усного опитування та дискусії

- 2.1. Становлення сучасної моделі виконавчого провадження в Україні.
- 2.2. Основні концепти організації виконавчого провадження в зарубіжних країнах.
- 2.3. Державні виконавці та приватні виконавці: ефективність національної моделі.
- 2.4. Взаємодія та координація роботи виконавців.
- 2.5. Взаємодія під час виконання рішень судів та інших органів.
- 2.6. Виконавчий збір.
- 2.7. Авансування у виконавчому провадженні.
- 2.8. Додаткове авансування витрат виконавчого провадження.
- 2.9. Автоматизована система виконавчого провадження.

Література: 1.1-1.8; 2.1-2.32; 3.2.1-3.2.17.

Семінарські заняття 7, 8

Тема 3. Організація здійснення виконавчого провадження

Питання для усного опитування та дискусії

- 3.1. Добровільне виконання рішень про стягнення періодичних платежів.
- 3.2. Початок примусового виконання рішення.
- 3.3. Кошти виконавчого провадження.
- 3.4. Процесуальне оформлення відкриття виконавчого провадження.
- 3.5. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
- 3.6. Місце виконання.
- 3.7. Надсилання документів виконавчого провадження.
- 3.8. Час проведення виконавчих дій.
- 3.9. Примусове виконання рішення.
- 3.10. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
- 3.11. Закінчення виконавчого провадження.
- 3.12. Ускладнення у ході виконавчого провадження.
 - 3.12.1. Поворот виконання.
 - 3.12.2. Відновлення виконавчого провадження.

Література: 1.1-1.8; 2.1-2.32; 3.3.1-3.3.9.

Семінарські заняття 9, 10

Тема 4. Гарантії захисту прав під час примусового виконання рішення

Питання для усного опитування та дискусії

- 4.1. Оперативний контроль за виконавчим провадженням.
- 4.2. Оскарження дій виконавця.
- 4.3. Мораторій на звернення стягнення на майно боржника.
- 4.4. Збитки, завдані виконавцем.
- 4.5. Майнова відповідальність за дії/бездіяльність співробітників державної виконавчої служби та неефективність провадження.

Література: 1.1-1.8; 2.1-2.32; 3.4.1-3.4.7.

1.4. Самостійна робота студентів

Самостійна робота студентів є важливою складовою частиною навчального процесу та має на меті закріплення та поглиблення знань і навичок, одержаних на усіх видах навчальних занять; підготовку до наступних занять, іспиту, формування культури розумової праці з чинними правовими нормами, законодавством та практикою його застосування. Під час самостійної роботи уточнюється коло питань, що підлягають вивченню по темі, аналізується та вивчається нормативний матеріал, наукові джерела, виконуються завдання.

Самостійна робота студента виконується в позааудиторний час, передбачений тематичним планом навчальної дисципліни.

Під час вивчення навчальної дисципліни студенти повинні навчитися самостійно мислити, поглиблювати засвоєні теоретичні знання, опанувати практичні навички з організації праці менеджера. Відповіді на питання повинні бути стисло законспектовані з обов'язковими посилання на використані джерела.

Самостійна робота студентів має бути логічно пов'язана з іншими видами навчальних занять. Однак вивчення навчальної дисципліни чи окремої теми не бажано починати з самостійної роботи студентів.

Від якості самостійної підготовки студентів залежить якість семінарських занять, глибина їх теоретичного змісту й активність студентів.

Самостійна робота є методом глибокого вивчення і творчого засвоєння студентами навчальної програми.

Перевірка самостійної роботи студентів здійснюється викладачами, які проводять семінарські заняття з навчальної дисципліни.

Викладач може обрати один з наступних способів перевірки самостійної роботи:

- проведення перевірки конспектів опрацьованої літератури, яка рекомендується для вивчення теми навчальної дисципліни;
- фронтального усного опитування;
- письмового опитування;
- проведення тестування з вивчених тем;
- розв'язування ситуаційних завдань до кожної теми навчальної дисципліни.

З метою самостійного визначення рівня засвоєння теоретичного матеріалу студентам пропонуються питання для самоконтролю набутих знань.

Питання самостійної роботи виносяться на поточний, модульний і підсумковий семестровий контроль. Для самостійної роботи студентів з кожної теми надається рекомендована література з якою студенти повинні ознайомитися для якісного виконання завдань на самостійну підготовку.

Загальні методичні рекомендації щодо самостійної роботи студентів:

1. Ознайомитися із питаннями, що виносяться на самостійне вивчення студентами.
2. Уважно прочитати матеріал, викладений на лекції і занотований студентами до відповідної теми.

3. Ознайомитися із рекомендованою літературою до відповідної теми (як до семінарського заняття, так і самостійної роботи) і розширити одержані знання під час лекційного заняття (обсяг представлень про конкретні предмети і явища, що входять у сферу регулювання приватним правом).
4. За бажанням студент може підготувати коротке повідомлення (до десяти хвилин) з найбільш складного і цікавого питання.
5. У випадку необхідності студент може скористатися індивідуальними консультаціями викладача, який читає лекції, а також викладача, який проводить семінарські заняття у навчальній групі.

Тема 1. Правоохоронна діяльність та примусове виконання рішень

Завдання 1. Підготувати порівняльну таблицю принципів виконавчого провадження, з такими критеріями розкриття: найменування, суть, нормативне закріплення, правові гарантії.

Завдання 2. Виконати есе на тему, присвячену значенню виконання судових рішень задля забезпечення прав, свобод та законних інтересів людини та суспільства

Питання для самоконтролю

- Що означають такі ознаки рішення, як «здійсненність», «реалізованість», «обов'язковість»?
- Що таке виконавче провадження?
- Визначте місце виконавчого провадження у системі державної діяльності.
- Виконання яких завдань переслідує виконавче провадження?
- Чим відрізняються підстави виконання від виконавчих документів?
- Які наслідки втрати виконавчого документа?
- Що таке принцип виконавчого провадження?
- Яким чином реалізується принцип законності у виконавчому провадженні?
- Які наслідки порушення принципу законності?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості людини у виконавчому провадженні?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості житла у виконавчому провадженні?
- Чим відрізняється реалізація принципу диспозитивності від аналогічного принципу у цивільному та господарському процесах?
- Яким чином реалізується принцип мови діяльності у виконавчому провадженні?

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: виконання рішення, правоохоронна діяльність, суб'єктивне право, захист права.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- яким чином виконання рішення впливає на охорону та захисту суб'єктивного права учасників суспільних відносин;
- порядок призначення та звільнення на посади в органах державної виконавчої служби;
- особливості правового статусу державного виконавця;
- особливості правового статусу приватного виконавця;
- співвідношення понять «учасники» та «суб'єкти» виконавчого провадження;
- правовий статус учасників виконавчого провадження залежно від наявності та характеру заінтересованості;
- гарантії незаангажованості публічних суб'єктів виконавчого провадження (державного виконавця, спеціаліста, експерта та ін.);
- особливості участі у виконавчому провадженні понять.

Відомо, що елементами структури системи права виступають окремі норми, інститути і галузі права. Правовідносини у виконавчому провадженні є логічним продовженням судових правовідносин по вирішенню спорів. Виконання рішення є кінцевим етапом юрисдикційної діяльності. Виконавче провадження виникає у зв'язку з невиконанням боржником своїх зобов'язань. У такому разі до боржника застосовуються заходи примусового виконання, які визначені законодавством про виконавче провадження.

При вивченні питань цієї теми перш за все потрібно визначитися із галузевою належністю виконавчого провадження. У юридичній науці відсутній єдиний підхід щодо галузевої належності виконавчого провадження у системі права України. Необхідно висвітлити думки, які склалися в юридичній літературі, висловити та обґрунтувати власну думку з цього питання.

Правильне визначення суб'єктів виконавчого правовідношення сприяє науковому тлумаченню місця окремого суб'єкта в цих правовідносинах, сприяє встановленню їх прав та обов'язків. Оскільки в науковій літературі вживаються терміни «учасники» та «суб'єкти виконавчого провадження» необхідно визначити співвідношення цих понять. При цьому важливо визначити чи узгоджується термін «учасники виконавчого провадження» з їхнім правовим статусом у процесі виконання рішень. Також потрібно визначити осіб, які є суб'єктами виконавчого провадження.

На сучасному етапі розвитку нашої держави роль суду у виконавчому провадженні надзвичайно важлива. При цьому важливо з'ясувати чи є суд суб'єктом виконавчих правовідносин. При вивченні цього питання особливу увагу слід звернути на проблему участі суду у виконавчих правовідносинах та визначити коло питань, які віднесені до юрисдикції суду що стосуються виконавчого провадження.

Виконавець є тією особою, яка в силу закону уповноважена на виконання рішення юрисдикційного чи іншого органу. Визначення місця і ролі виконавця у виконавчому провадженні є важливим для подальшого вивчення дисципліни «Виконавче провадження». Закон України «Про виконавче провадження» закріплює права та обов'язки виконавця, однак в цій статті наведений не вичерпний перелік прав та обов'язків. Тому важливо визначити права та обов'язки виконавця, які закріплені в інших статтях Закону.

Тема 2. Національна модель організації примусового виконання рішень

Завдання 1. Підготувати SWOT-аналіз сучасної моделі організації виконання судових рішень, з урахуванням практики зарубіжних країн.

Завдання 2. Виконати есе на тему можливості застосування зарубіжної системи організації виконання рішень (на вибір) з використанням уявного моделювання з урахуванням стану правової культури та національного законодавства, правозастосовної практики, діяльності судових та правоохоронних органів.

Питання для самоконтролю

- Які основні риси та ознаки національної системи організації виконавчого провадження?
- Хто в Україні формує та реалізовує політику щодо організації примусового виконання рішень?
- Які переваги та недоліки національної системи організації виконавчого провадження?
- Які можливі заходи удосконалення системи організації виконавчого провадження могли б посприяти удосконаленню правоохоронної функції держави?
- Які форми та методи співпраці та взаємодії виконавців із органами державної влади, органів місцевого самоврядування, судовими та правоохоронними органами?

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: державний виконавець, приватний виконавець, відвід, самовідвід, стягувач, боржник, представник, правонаступництво, заміна сторони, експерт, спеціаліст, перекладач, понятій, прокурор, суд.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- теоретичні положення щодо стадійності виконавчого провадження як процесуальної діяльності;
- процесуальний порядок відкриття виконавчого провадження, підготовки до примусового виконання та примусового виконання рішення;
- вплив на хід виконавчого провадження обставин, які унеможливають його нормальний перебіг (ускладнення виконання);
- особливості повороту виконання по несудових виконавчих документах.

Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених випадках на приватних виконавців. З метою з'ясування правового статусу та організації діяльності приватних виконавців слід ознайомитись зі змістом Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Головними та обов'язковими учасниками виконавчого провадження, що мають особисту заінтересованість у наслідках виконавчих дій є сторони: стягувач і боржник. Стягувач та боржник стають сторонами лише після відкриття виконавчого провадження, що оформляється постановою про відкриття виконавчого провадження. Однак важливим є і питання правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні, тому на самостійне опрацювання виноситься питання цивільної правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні.

Сторони можуть здійснювати свої права й обов'язки у виконавчому провадженні особисто або через представника. Однак не всі особи можуть бути представниками у виконавчому провадженні. Необхідно визначити коло осіб, які беруть участь у виконанні та представляють інтереси інших, а також потрібно знати хто не може бути представником у виконавчому провадженні.

Підстави виконання — це лише передумова для відкриття виконавчого провадження, а безпосередньою підставою для відкриття виконавчого провадження та проведення виконавчих дій є виконавчий документ. Важливим є питання видачі дублікату виконавчого документа, оскільки дане питання регулюється тільки процесуальним законодавством (цивільним процесуальним, господарським процесуальним). Видача дублікатів рішень інших юрисдикційних органів детально не регламентований. Тому слід з'ясувати правову базу вирішення питання видачі дублікату виконавчого документа.

Тема 3. Організація здійснення виконавчого провадження

Завдання 1. Підготувати схему-алгоритми здійснення виконавчого провадження з використанням різних заходів примусового виконання

Завдання 2. Виконати есе на тему «Невиконання судового рішення: небезпека чи звичайний ризик розвитку суспільних відносин».

Питання для самоконтролю

- Які наслідки подання до виконання виконавчого документа, який не відповідає встановленим вимогам?
- Які підстави для відмови у відкритті виконавчого документа?
- Які підстави для відкладення провадження виконавчих дій?
- У яких випадках передбачається негайне виконання рішення?
- Які підстави та наслідки повернення виконавчого документа стягувачеві?

- У яких випадках надається відстрочка чи розстрочка виконання? Чи може надати відстрочку стягувач?
- Які наслідки зупинення виконавчого провадження?
- Який порядок оголошення розшуку у виконавчому провадженні?
- Які процесуальні відмінності підстав та порядку розшуку боржника чи його майна?

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: стадії виконавчого провадження; відкриття виконавчого провадження; підготовка до примусового виконання; примусове виконання; поворот виконання; відновлення виконавчого провадження; зупинення вчинення виконавчих дій; розшук боржника; розшук майна; постанова виконавця; акт; арешт, опис, вилучення майна, зберігання майна, зняття арешту з майна, оцінка майна.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- теоретичні положення щодо стадійності виконавчого провадження як процесуальної діяльності;
- процесуальний порядок відкриття виконавчого провадження, підготовки до примусового виконання та примусового виконання рішення;
- вплив на хід виконавчого провадження обставин, які унеможливають його нормальний перебіг (ускладнення виконання);
- особливості повороту виконання по несудових виконавчих документах.

З метою захисту прав та законних інтересів сторін виконавчого провадження, інших осіб примусове виконання може бути здійснено лише у формах, які визначені законом. При вивченні теми особливу увагу слід звернути на особливості застосування заходів примусового виконання. Студентам самостійно потрібно визначити способи примусового виконання, які застосовуються у майнових спорах.

Вивчення питань цієї теми слід розпочати з розкриття питання права на звернення виконавчого документа до виконання. Право на звернення із заявою про відкриття виконавчого провадження реалізовується стягувачем самостійно або через представника. Це повноваження є проявом принципу диспозитивності, однак, за певних умов, виконавчий документ має бути обов'язково звернутий до виконання. Потрібно розкрити підстави обов'язкового звернення до виконання виконавчого документа.

В юридичній літературі немає єдиного підходу щодо визначення стадій виконавчого провадження, тому необхідно ознайомитися із точками зору різних вчених щодо виділення стадій виконавчого провадження та запропонувати власну думку щодо окреслення стадій виконавчого провадження.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про виконавче провадження», за наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання. Особливо слід звернути увагу на підстави відстрочки та розстрочки виконання рішення, а також на випадки коли відстрочка виконання рішення не допускається.

Відкладення провадження виконавчих дій застосовується лише за наявності певних обставин, що перешкоджають виконанню. Конкретні юридичні підстави відкладення виконавчих дій, встановлені Законом України «Про виконавче провадження». Важливо порівняти поняття «відкладення виконавчих дій» та «відстрочка виконання».

Зупинення виконавчого провадження є факультативною стадією, однак знаходить широке застосування на практиці. Закон передбачає обов'язкове та факультативне зупинення виконавчого провадження.

Рішення суду чи іншого юрисдикційного органу, що було предметом виконання може бути скасовано чи змінено, у такому разі виникає питання про повернення стягувачем боржникові всього одержаного за скасованим рішенням. Однак загальних правил, які б

передбачали поворот виконання немає. Студентам потрібно самостійно ознайомитися із порядком повороту виконання у цивільному, адміністративному, господарському та кримінальному судочинстві.

Тема 4. Гарантії захисту прав під час примусового виконання рішення

Завдання 1. Дослідити питання контролю та нагляду у виконавчому провадженні, визначивши позитивні та негативні моменти незалежності виконавця.

Завдання 2. Виконати есе на тему: «Заходи із охорони виконавця та членів його сім'ї як елементи неупередженості виконавчого провадження».

Питання для самоконтролю

- Яке призначення виконавчого збору?
- Який порядок накладення штрафу у виконавчому провадженні?
- У яких випадках може наставати кримінальна відповідальність за порушення норм про виконавче провадження?

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: скарга, позов, судовий захист, захист прав учасників виконавчого провадження.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок адміністративного оскарження;
- процесуальний порядок судового оскарження;
- юридична відповідальність у виконавчому провадженні.

Виконавець зобов'язаний сумлінно виконувати службові обов'язки, не допускати в своїй діяльності порушення прав фізичних та юридичних осіб гарантованих Конституцією та законами України. Права та інтереси сторін та інтереси інших осіб у виконавчому провадженні забезпечуються численними гарантіями закріпленими у Законі України «Про виконавче провадження» та інших актах законодавства України. Потрібно розкрити основні гарантії законності виконавчого провадження та захисту прав його учасників.

Контроль за виконанням судових рішень є однією з форм зміцнення законності, умовою, що забезпечує дотримання прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у демократичному суспільстві.

Оскарження дій виконавця — одна з найважливіших гарантій забезпечення прав громадян та юридичних осіб у виконавчому провадженні. При цьому можна виділити два основні види оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців:

1. адміністративний порядок оскарження;
2. судовий порядок оскарження.

Отже, органи державної виконавчої служби можуть безпосередньо здійснювати контроль за діями державних виконавців. Судовий контроль є зовсім іншим державним контролем, ніж той, що здійснюють вищестоящі органи за діяльністю виконавців. Специфіка судового контролю полягає в тому, що він здійснюється лише у випадку звернення особи (в тому числі і виконавця) за захистом. Особливу увагу заслуговує розгляд питання, що пов'язані з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності виконавця.

Важливо розібратися у питаннях адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження. Для цього потрібно провести порівняльний аналіз положень Закону України «Про виконавче провадження» та Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України.

1.5. Індивідуальні завдання

1.5.1. Основні вимоги до написання індивідуальних завдань

Індивідуальні завдання передбачаються у формі есе або у формі індивідуальних науково-дослідних завдань (ІНДЗ).

Завдання у формі ІНДЗ обирається студентом добровільно на початку семестру. Виконання індивідуального завдання у формі ІНДЗ може передбачає:

— підбір та опрацювання літератури за темою;
— складання плану і виконання роботи (вступ, *перше питання* — розкриття теоретичних аспектів проблеми, виклад основних ідей та пропозицій авторів; *друге питання* — аналіз фактичних та статистичних даних; висновки; список використаної літератури та інформаційних джерел);

— презентація ІНДЗ на семінарських заняттях (виступ до 5 хвилин).

Завдання у формі есе обирається студентом добровільно або закріплюється за студентом викладачем протягом семестру і виконується за ustalеними вимогами.

Метою виконання рефератів і творчих наукових завдань є закріплення і систематизація студентами отриманих знань у процесі участі в аудиторних заняттях і самостійної роботи.

Для виконання індивідуальних завдань студенти повинні використовувати законодавчі та підзаконні акти, інструктивно-методичні матеріали, науково-монографічну літературу, судову практику, статистичні дані, аналітичну інформацію органів управління. Реферат має містити зіставлення різних точок зору з досліджуваного питання.

Роботи виконуються комп'ютерним способом. Обсяг роботи має забезпечувати належне висвітлення завдання і повинно бути виконано шрифтом Times New Roman кеглем 12 з 1,5 міжрядковим інтервалом.

Обов'язково в тексті повинні бути посилання на джерела, що були використані при написанні есе. Посилання подаються у квадратних дужках з вказівкою номера джерела, за яким воно внесене у список використаних джерел, та сторінки (якщо подається точна цитата або числові дані), наприклад [3, с.8].

Есе повинно відповідати вимогам оригінальності, самостійності та дотримання правил академічної доброчесності.

Нижче списку використаних джерел рукописним способом зазначається дата виконання есе і проставляється особистий підпис студента.

1.5.2. Тематика індивідуальних завдань

1.5.2.1. Темі рефератів

1. Виконавче провадження у системі правоохоронної діяльності
2. Організація виконавчого провадження в Україні
3. Становлення сучасної моделі виконавчого провадження в Україні
4. Змішана система організації виконання рішень судів та інших органів виконавчого провадження
5. Організація виконавчого провадження в Республіці Білорусь та Україні: порівняльний аналіз
6. Організація виконавчого провадження в Республіці Молдова та Україні: порівняльний аналіз
7. Організація виконавчого провадження в Литовській Республіці та Україні: порівняльний аналіз
8. Організація виконавчого провадження в Республіці Польща та Україні: порівняльний аналіз
9. Організація виконавчого провадження в Латвійській Республіці та Україні: порівняльний аналіз
10. Організація виконавчого провадження в Естонській Республіці та Україні: порівняльний аналіз
11. Організація виконавчого провадження в Франції та Україні: порівняльний аналіз

12. Організація виконавчого провадження в Німеччині та Україні: порівняльний аналіз
13. Організація виконавчого провадження в Сербії та Україні: порівняльний аналіз
14. Організація виконавчого провадження в Республіці Болгарія та Україні: порівняльний аналіз
15. Організація виконавчого провадження в США та Україні: порівняльний аналіз
16. Організація виконавчого провадження в Великобританії та Україні: порівняльний аналіз
17. Організація виконавчого провадження в Республіці Грузія та Україні: порівняльний аналіз
18. Взаємодія виконавця з засобами масової інформації
19. Взаємодія виконавця з реалізаторами арештованого майна
20. Взаємодія виконавця з органами місцевого самоврядування
21. Взаємодія виконавця з органами державної влади
22. Взаємодія виконавця з державними реєстраторами
23. Взаємодія виконавця з нотаріусами
24. Взаємодія виконавця з органами прокуратури
25. Взаємодія виконавця з Державною прикордонною службою
26. Взаємодія виконавця з податковими органами
27. Взаємодія виконавця з митними органами
28. Взаємодія виконавця з Національною поліцією України
29. Взаємодія виконавця з Національним банком України та комерційними банками
30. Оскарження дій органів виконання до суду
31. Взаємодія виконавця з судом
32. Електронні форми взаємодії під час виконання рішень судів та інших органів
33. Взаємодія та координація роботи виконавців
34. Виконавець як посадова особа: адміністративно-правовий статус.

1.5.2.2. Теми науково-дослідних завдань

1. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Вінниці)
2. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Хмельницькому та Чернівцях)
3. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Львові)
4. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Одесі)
5. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Ужгороді та Івано-Франківську)
6. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Харкові)
7. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Полтаві та Кропивницькому)
8. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Рівному)
9. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Луцьку)
10. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у та Житомирі та Черкасах)
11. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Миколаєві та Херсоні)
12. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Сумах та Чернігові)
13. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Запоріжжі)

14. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Дніпрі)
15. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Донецькій та Луганській областях)
16. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано у Львові)
17. Судова практика щодо оскарження дій виконавців (на матеріалах апеляційних судів, які розташовано в Одесі)

Оцінювання результатів виконання рефератів і творчих наукових завдань здійснюється відповідно до чинної в університеті системи оцінювання знань в умовах запровадження Європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС) і включається до поточної успішності.

Вимоги до виконання самостійної роботи:

1. Розкриття теоретичних та практичних аспектів кожного із трьох питань.
2. Обсяг кожного питання – не менше 5 сторінок, інтервал – 1,5, поля – всі 2 см.
3. Аналіз судової практики повинен включати належне посилання на відповідне рішення і включати узагальнену позицію апеляційного суду календарний рік, який передує оформленню контрольної роботи.

Критерії оцінки:

1. Повнота викладу матеріалу
2. Відповідність положенням чинного законодавства
3. Використання прикладів (реальних судових справ, судової практики, що склалася, власних логічних припущень, змодельованих конструкцій)
4. Ретельність викладу матеріалу (культура ділового письма, використання нормативного та теоретичного матеріалу слід оформляти належним посиланням на використані джерела)
6. Добросовісність (відсутність плагіату, некоректного цитування та ін.)

1.6. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі іспиту.

1.6.1. Питання для підсумкового контролю

1. Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.
2. Поняття та значення виконавчого провадження.
3. Поняття принципів виконавчого провадження.
4. Система та класифікація принципів виконавчого провадження.
5. Принцип диспозитивності у виконавчому провадженні.
6. Принцип об'єктивності, рівноправності сторін, оперативності, повноти, законності. Правові гарантії реалізації принципів виконавчого провадження.
7. Рішення судових та інших органів (посадових осіб) як підстави виконання.
8. Виконавчий документ: поняття, значення, вимоги щодо змісту, порядок виготовлення.
9. Видача дубліката виконавчого документа.
10. Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.
11. Переривання виконавчої давності.
12. Поновлення виконавчої давності.
13. Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система, особливості правового статусу.
14. Органи примусового виконання.
15. Державна виконавча служба як орган примусового виконання.
16. Структура органів державної виконавчої служби.
17. Виконавець: поняття, правовий статус.

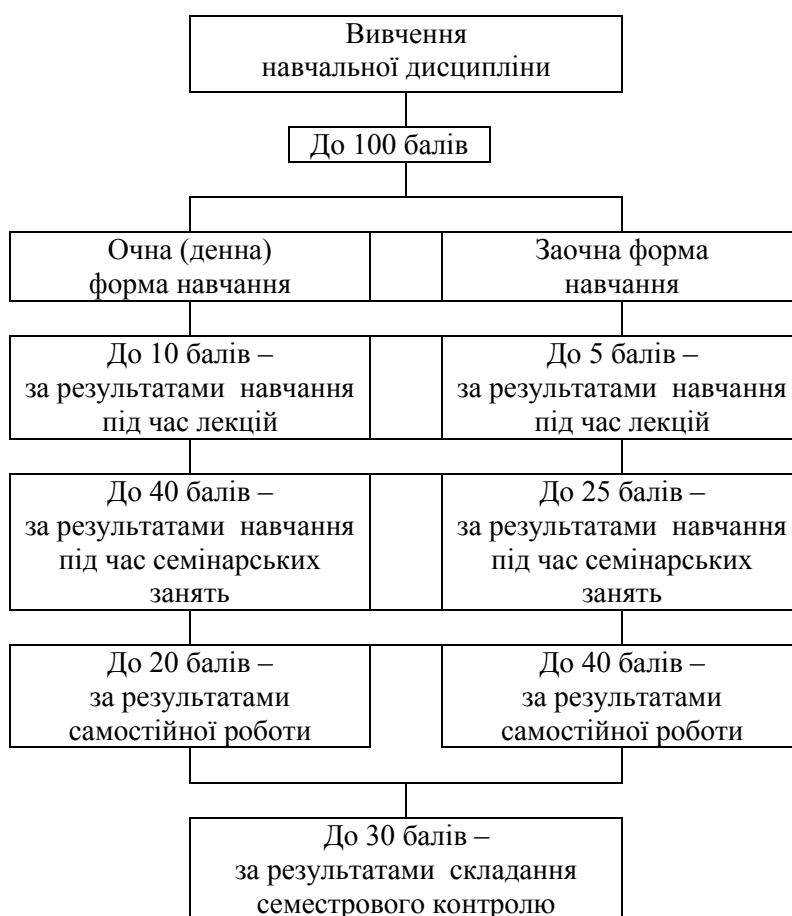
18. Сторони виконавчого провадження та учасники виконавчого провадження, їх процесуальні права та обов'язки.
19. Представництво у виконавчому провадженні.
20. Участь у виконавчому провадженні експерта, спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності.
21. Випадки обов'язкового призначення експерта чи спеціаліста.
22. Відводи як спосіб забезпечення незаангажованості окремих учасників виконавчого провадження (виконавець, прокурор, експерт, спеціаліст).
23. Стадії виконавчого провадження: поняття, значення, загальна характеристика.
24. Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.
25. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
26. Примусове виконання рішення.
27. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
28. Місце виконання.
29. Час проведення виконавчих дій.
30. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.
31. Виконавчі витрати.
32. Виконавчий збір.
33. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.
34. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
35. Черговість задоволення вимог стягувачів.
36. Закінчення виконавчого провадження: поняття, підстави, наслідки.
37. Ускладнення у ході виконавчого провадження.
38. Зупинення виконавчого провадження: поняття, підстави, значення, наслідки.
39. Повернення виконавчого документу без виконання.
40. Поворот виконання.
41. Відновлення виконавчого провадження.
42. Заходи примусового виконання рішення.
43. Поняття, види, загальний порядок застосування заходів примусового виконання рішення.
44. Оскарження дій посадових осіб державної виконавця та інших посадових осіб Державної виконавчої служби України, приватних виконавців.
45. Захист стягувача у виконавчому провадженні.
46. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.
47. Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.
48. Кримінальна відповідальність за порушення порядку виконання рішень.
49. Контроль, перевірка виконавчого провадження.
50. Нагляд у виконавчому провадженні.

1.6.2. Зразок екзаменаційного білета

1. Принцип об'єктивності, рівноправності сторін, оперативності, повноти, законності. Правові гарантії реалізації принципів виконавчого провадження.
2. Місце виконання.
3. Рішенням суду Алмазова відновлена на роботі на посаді головного інженера-конструктора ВАТ «Технік» із стягненням заробітної плати за час вимушеного прогулу. Проте це рішення не було виконано, оскільки з'ясувалося, що завод «Технік» припинив свою діяльність, а на його базі створене ЗАТ «Інженер». *Як бути з невиконанням рішення суду у цій справі? Хто у вказаній ситуації буде боржником?*

2. Схема нарахування балів

2.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 10 лекцій за денною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	Денна	10	0,5	1,0	1,5	2,0	2,5	3,0	3,5	4,0	4,5	5,0

2.3. Обсяг балів, здобутих студентом під час семінарських занять, обчислюється за сумою балів, здобутих під час кожного із занять, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатком 3 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 5 семінарських занять за денною формою навчання.

Отже, рівень знань студентів під час семінарських занять може оцінюватися кількістю балів у таких межах:

№ з/п	Рівень знань студентів		Кількість семінарських занять відповідно до навчального плану
			10 занять
1.	Високий (творчий)	90-100 %	5
2.	Достатній (конструктивно-варіативний)	82-89 %	4,5
		74-81 %	4,0
3.	Середній (репродуктивний)	64-73 %	3,5
		60-63 %	3,0
4.	Низький (рецептивно-продуктивний)	35-59 %	2,0-2,5
		0-34 %	0,5-1,5

2.4. Перерозподіл кількості балів в межах максимально можливої кількості балів за самостійну роботу студентів та виконання індивідуальних завдань, наведено в наступній таблиці:

№ з/п	4 теми	Номер теми				Усього балів
		1.	2.	3.	4.	
1.	Максимальна кількість балів за самостійну роботу	3	3	3	3	12
2.	Максимальна кількість балів за індивідуальне завдання	8				8
	Усього балів					20

3. Рекомендовані джерела

3.1. Основні джерела

- 1.1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. К. : Українська правнича фундація, 1996. 127 с.
- 1.2. Про виконавче провадження : Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 53. Ст. 1852.
- 1.3. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1403-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 53. Ст. 1851.
- 1.4. Інструкція з організації примусового виконання рішень, затв. наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 02.04.2012 р. за № 489/20802, у ред. наказу від 29.09.2016 р. № 2832/5. Офіційний вісник України. 2012. № 27. Стор. 23. Ст. 1018.
- 1.5. Курс цивільного процесу / за ред. В. В. Комарова. Х. : Право, 2011. 1352 с.
- 1.6. Білоусов Ю. В. Виконавче провадження. К. : Прецедент, 2005. 188 с. (Серія «Юридична бібліотека»).
- 1.7. Цивільне виконавче право України / за заг. ред. І. Д. Копайгори. Львів : Магнолія-2006, 2007. 538 с.
- 1.8. Виконавче провадження: хрестоматія (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», напрям підготовки 6.030401 «Правознавство») для студентів факультету № 4 / уклад.: В. В. Комаров, Д. М. Сібільов, С. О. Кравцов, О. І. Попов. Х. : Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. 730 с.

3.2. Допоміжні джерела

- 2.1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. ВВР. 2001. № 25-26. Ст. 131.
- 2.2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. Офіційний вісник України. 2012. № 37. Стор. 11. Ст. 1370.
- 2.3. Кримінально-виконавчий кодекс України 11.07.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 3-4. Ст. 21.
- 2.4. Кодекс України про адміністративні правопорушення, прийнятий 07.11.1984 р. <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80731-10>; <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80732-10>.
- 2.5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21-22. ст. 135.
- 2.6. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 11. ст. 461.
- 2.7. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 16. Ст. 1088.
- 2.8. Про Національний план дій із забезпечення належного виконання рішень судів : Указ Президента від 27.06.2006 р. № 587/2006. Офіційне Інтернет-представництво Президента України. URL : <http://www.president.gov.ua/documents/4641.html>.
- 2.9. Інструкція про порядок і розміри відшкодування витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним науково-дослідним установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 01.07.1996 р. № 710. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2004. № 5.
- 2.10. Про затвердження Порядку використання коштів виконавчого провадження та виконавчого збору, стягнутого з боржника : постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2004 р. № 554. Офіційний вісник України. 2004. № 17. Ст. 1184.
- 2.11. Про затвердження порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2002 р. № 985. Офіційний вісник України. 2002. № 29. Ст. 1371.
- 2.12. Про затвердження Порядку реалізації арештованого майна : наказ Міністерства юстиції України від 29.09.2016 р. № 2831/5. Офіційний вісник України. 2016. № 79. Ст. 2558.
- 2.13. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. № 2432/5. Офіційний вісник України. 2016. № 64. Ст. 2182.
- 2.14. Інструкція про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), затв. наказом МВС, Мін'юсту від 25.06.2002 р. № 607/56/5, зареєстровано в Мін'юсті 27.06.2002 р. за № 541/6829. Офіційний вісник України. 2002. № 27. Ст. 1298.
- 2.15. Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та податкової міліції при примусовому виконанні рішень судів про стягнення коштів на користь держави за позовами органів державної податкової служби, затв. наказом Мін'юсту, Державної податкової адміністрації України від 03.07.2002 р. № 60/5; зареєстровано в Мін'юсті 04.07.2002 р. за № 555/6843. Офіційний вісник України. 2002. № 28. ст. 1340.
- 2.16. Порядок здійснення державною виконавчою службою України виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) стосовно підприємств, установ, організацій, діяльність яких пов'язана з державною таємницею, затверджений наказом Мін'юсту від 23.03.2000 р. № 10/5а, зареєстровано в Мін'юсті 15.05.2000 р. за № 278/4499. Офіційний вісник України. 2000. № 20. Ст. 844.
- 2.17. Про затвердження Порядку взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним : наказ Мін'юсту, Державної митної служби України від 12.10.2009 р. № 1833/5/943, зареєстровано в Мін'юсті 12.10.2009 р. за № 978/16994. Офіційний вісник України. 2009. № 84. ст. 2847.

- 2.18. Про затвердження Положення про офіс приватного виконавця : наказ Міністерства юстиції України від 15.11.2016 № 3238/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 16.11.2016 № 1487/29617. Офіційний вісник України. 2016. № 90 (22.11.2016). ст. 2938.
- 2.19. Про затвердження Спеціальних вимог до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3005/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1441/29571. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2872.
- 2.20. Про затвердження Положення про Тимчасову дисциплінарну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3003/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1439/29569. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2870.
- 2.21. Про затвердження Порядку здійснення контролю за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби, приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3003/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1440/29570. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2871.
- 2.22. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2431/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 12.08.2016 № 1125/29255. Офіційний вісник України. 2016. № 64 (23.08.2016). ст. 2181.
- 2.23. Про затвердження Положення про Тимчасову кваліфікаційну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2430/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 12.08.2016 № 1123/29253. Офіційний вісник України. 2016. № 64 (23.08.2016). ст. 2180.
- 2.24. Про практику розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність органів і посадових осіб державної виконавчої служби та звернень учасників виконавчого провадження : постанова Пленуму Верховного Суду України від 26.12.2003 р. № 14. Вісник Верховного Суду України. 2004. № 2.
- 2.25. Щодо підвідомчості судових рішень про стягнення коштів з органів ДВС : лист Міністерства юстиції України від 06.04.2005 р. № 25-32/735. Баланс. 2005. № 19.
- 2.26. Першопричини невиконання рішень національних судів України. Національна безпека і оборона. 2019. № 3-4 (179-180).
- 2.27. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
- 2.28. Фурса С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»: Науково-практичний коментар. К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
- 2.29. Фурса С. Я., Щербак С. В. Виконавче провадження в Україні. К. : Атіка, 2002. 480 с.
- 2.30. Фурса С. Я., Щербак С. В. Законодавство України про виконавче провадження: Науково-практичний коментар. К. : Ін Юре, 2004. 976 с.
- 2.31. Цивільний процес / за ред. Ю. В. Білоусова. К. : Прецедент, 2005. 293 с.
- 2.32. Штефан М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком Інтер, 2001. 320 с.

3.3. Потемний перелік рекомендованих джерел

Тема 1

- 3.1.1. Афанасьєв В. В. Організаційно-правові проблеми виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Х., 1995. 13 с.
- 3.1.2. Гаєцька-Колотило Я. З., Ратушна Б. П. Виконавче провадження. Львів : Львів. комерц. акад., 2014. 191 с.
- 3.1.3. Волкова Н. В., Можаровська К. В. Виконавче провадження. Одеса, 2015. 71 с.
- 3.1.4. Виконавче провадження / за заг. ред. В. В. Комарова. Харків : Право, 2014. 703 с.
- 3.1.5. Гладышев С. И. Исполнительное производство Англии. М. : Лекс-Книга, 2002. 222 с.

- 3.1.6. Заворотько П. П., Пастухов В. П. Виконання судових рішень в Українській РСР (історико-правовий нарис). К. : Вища школа, 1973. 216 с.
- 3.1.7. Заворотько П. П. Процессуальные гарантии исполнения судебного решения. М. : Юрид. лит., 1974. 360 с.
- 3.1.8. Заворотько П. П., Штефан М. Й. Судове виконання. К. : Вид-во Київського ун-ту, 1967. 263 с.
- 3.1.9. Исполнительное производство в Украине. Х. : Ксилон, 1999. 60 с.
- 3.1.10. Исполнительное производство: традиции и реформы / под ред.: Ван Рее Р. М. : Инфотропик Медиа, 2011. 416 с.
- 3.1.11. Кройтор В. А., Ясынок Н. М. Исполнительное производство. Х. : Эспада, 2003. 176 с.
- 3.1.12. Крохалев С. В. Категория публичного порядка в международном гражданском процессе. Сравнительное исследование на основе правовых систем России и Франции : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2005. 30 с.
- 3.1.13. Кузнецов Е. Н. Исполнительное производство Франции. СПб. : Изд-во СПб. гос. ун-та, 2005. 280 с.
- 3.1.14. Курс цивільного процесу / за ред. В. В. Комарова. Х. : Право, 2011. 1352 с.
- 3.1.15. Левитан И. К. История становления и развития Службы судебных marshалов Соединенных Штатов Америки : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Екатеринбург, 2005. 23 с.
- 3.1.16. Литвинский Д. В. Вопросы признания и исполнения решений судов иностранных государств (на основе анализа права Франции и России) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. СПб., 2003. 19 с.
- 3.1.17. Малешин Д. Я. Исполнительное производство (функции суда). М. : Городец, 2003. 208 с.
- 3.1.18. Малюшин К. А. Принципы гражданского исполнительного права: проблемы понятия и системы. М. : Инфотропик Медиа, 2011. 256 с.
- 3.1.19. Марданов Д. А. Общие положения гражданского исполнительного права: теория и практика. Уфа, 2005. 134 с.
- 3.1.20. Мельник М. І., Хавронюк М. І. Закон України «Про виконавче провадження»: Постатейні матеріали. Коментарі. К. : Атіка, 2002. 271 с.
- 3.1.21. Науково-практичний коментар до законів України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження» / О. В. Лавринович (відп. ред.). К. : Юрінком Інтер, 2005. 320 с.
- 3.1.22. Пастухов В. П. История развития законодательства об исполнении судебных решений : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. К., 1970. 20 с.
- 3.1.23. Самохвалов С. В. Судебные приставы допетровской Руси (Очерк истории развития института судебных приставов в XII-XVII веках. М., 2002. 87 с.
- 3.1.24. Сибилев Д. М. Закон Украины «Об исполнительном производстве» : научно-практ. комментарий. Х. : Легас, 2000. 112 с.
- 3.1.25. Тертышников В. И., Тертышников Р. В. Закон Украины об исполнительном производстве : научно-практический комментарий. Х. : Консум, 2000. 128 с.
- 3.1.26. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
- 3.1.27. Фурса С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини». К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
- 3.1.28. Черненко М. П. Виконання майнових покарань. Х., 2006. 176 с. (Библиотека юриста)
- 3.1.29. Черненко М. П. Проблеми теорії і практики виконання майнових покарань : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Х., 2003. 20 с.
- 3.1.30. Штефан, М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком, 2001. 320 с.
- 3.1.31. Щепалов С. В. Природа и характер правоотношений в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. М., 2005. 28 с.

- 3.1.32. Щербак С. В. Адміністративно-правове регулювання виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2002. 16 с.
- 3.1.33. Юков М. К. Теоретические проблемы системы гражданского процессуального права : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Свердловск, 1982. 28 с.
- 3.1.34. Якимчук С. О. Моделі примусового виконання судових рішень. Університетські наукові записки. 2019. № 3. С. 184-203. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2019_3_17.

Тема 2

- 3.2.1. Белікова С. О. Підстави представництва прокурором інтересів дітей у виконавчому провадженні. Право і суспільство. 2015. № 1. С. 63-67. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_1_13.
- 3.2.2. Вінциславська М. В. Поняття та їх роль у виконавчому провадженні. Держава і право. Юридичні і політичні науки. 2013. Вип. 59. С. 298-302. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/dip_2013_59_51.
- 3.2.3. Додин, Е. В. Исполнение постановлений о наложении административных взысканий. Одесса : Юридична література, 1999. 68 с.
- 3.2.4. Ігонін Р. В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2007. 20 с.
- 3.2.5. Клепикова М. А. Проблемы правового положения органов принудительного исполнения в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2001. 27 с.
- 3.2.6. Масюк В. В. Актуальні питання виконавчого провадження. Вісник Академії адвокатури України. 2011. Число 2. С. 240-242. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2011_2_43.
- 3.2.7. Миронюк Р. В. Органи внутрішніх справ як суб'єкти виконавчого провадження в справах про адміністративні правопорушення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2003. 19 с.
- 3.2.8. Міхеєв М. Окремі питання поділу адміністративного процесу та визначення місця виконавчого процесу. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки. 2018. Вип. 19. С. 88-92. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2018_19_15.
- 3.2.9. Перепелиця А. І. Організаційно-правові засади діяльності державної виконавчої служби в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2005. 19 с.
- 3.2.10. Сергієнко Н. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи у виконавчому провадженні. Юридичний вісник. 2014. № 4. С. 351-355. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_4_76.
- 3.2.11. Сергієнко Н. До проблематики правового статусу органів державної виконавчої служби та виконавців. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 11. С. 65-69. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.11>.
- 3.2.12. Терещук О. В. Виконавче провадження у справах про корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2000. № 10. С. 12-17. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2000_10_4.
- 3.2.13. Тогобіцька А. А. Проблемні питання правового регулювання діяльності прокурора у сфері примусового виконання судових рішень (на прикладі Закону України "Про виконавче провадження"). Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2012. № 3. С. 357-366. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2012_3_53.
- 3.2.14. Томіленко П. Особливості представництва прокурором інтересів стягувача у виконавчому провадженні. Вісник Національної академії прокуратури України. 2014. № 5. С. 34-40. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2014_5_7.
- 3.2.15. Шелевер Н. В. Особливості виконавчого провадження в країнах Європейського Союзу. Форум права. 2016. № 1. С. 262-266.

- 3.2.16. Шелевер Н. Проблемні питання виконавчого провадження в Україні та шляхи їх розв'язання. *Evropsky politicky a pravni diskurz*. 2016. Vol. 3, Iss. 2. С. 323-328. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpol_2016_3_2_50.
- 3.2.17. Ятченко Є. О. Особи, які підлягають відводу в цивільному процесі та виконавчому провадженні. Судова апеляція. 2014. № 2. С. 71-78. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2014_2_13

Тема 3

- 3.3.1. Береза Н. Виконавче провадження по-новому: новели, переваги та недоліки. Актуальні проблеми правознавства. 2016. Вип. 3. С. 41-45. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2016_3_10.
- 3.3.2. Білоусов Ю. В. Поняття, призначення та класифікація строків у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2016. № 1. С. 64-79. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2016_1_8.
- 3.3.3. Васіна Г. В. Проблеми розшуку транспортного засобу у виконавчому провадженні. Право і Безпека. 2010. № 1. С. 161-167. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_1_38.
- 3.3.4. Городецька Ю. С. Виконавче провадження як засіб примусу: проблеми та шляхи вдосконалення. Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Серія : Державне управління. 2016. Т. 267, Вип. 255. С. 39-44. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdu_2016_267_255_8.
- 3.3.5. Калінін Р. С. Класифікаційний розподіл адміністративних процедур виконавчого провадження. Форум права. 2011. № 2. С. 350-358.
- 3.3.6. Ковалів М. В. Особливості та порядок здійснення виконавчого провадження. Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Сер. : Юридичні науки. 2013. № 1. С. 10-14. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdujn_2013_1_3
- 3.3.7. Марченко М. Г., Шматко Є. В. Новації виконавчого провадження в Україні. Молодий вчений. 2016. № 4. С. 624-628. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2016_4_153.
- 3.3.8. Сопільник Р. Л. Умови та порядок здійснення виконавчого провадження в Україні. Форум права. 2013. № 3. С. 621-627.
- 3.3.9. Стасів Н. С. Процесуальні дії суду на стадії відкриття провадження за заявами про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2015. Вип. 14(2). С. 36-39. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14\(2\)_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14(2)_12).

Тема 4

- 3.4.1. Вінциславська М. В. Статус спеціалізованих організацій, що здійснюють реалізацію майна боржника у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2013. № 1. С. 153-158. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2013_1_24.
- 3.4.2. Дзисюк Я. М. Історичний розвиток проваджень у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2014. Вип. 8. С. 81-83. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_8_22.
- 3.4.3. Лужанський А. В. Особливості доступу до суду у справах про оскарження оцінки майна на стадії виконавчого провадження. Вісник Верховного Суду України. 2011. № 9. С. 28-33. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vvsu_2011_9_8.
- 3.4.4. Малярчук Л. С. Деякі методичні та практичні аспекти накладення арешту на нерухоме майно боржника. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 4. С. 52-55. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/12>.
- 3.4.5. Малярчук Л. С. Основні передумови звернення стягнення на нерухоме майно боржника: теоретико-прикладний. Порівняльно-аналітичне право. 2019. № 3. С. 93-96. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0390/2019.3.21>.
- 3.4.6. Одосій О. Ю. Виконання ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачеві і знаходиться у нього або в інших осіб: окремі аспекти виконавчого

- провадження. Часопис Київського університету права. 2015. № 4. С. 199-203. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2015_4_46.
- 3.4.7. Фомін А. Ю. Особливості оскарження дій уповноважених осіб до суду під час виконавчого провадження. Європейські перспективи. 2014. № 1. С. 138-143. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2014_1_26.

4. Інформаційні ресурси

1. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/main/a> — Законодавство України на сайті Верховної Ради України.
2. <http://www.dvs.gov.ua/> — Державна виконавча служба України.
3. <http://sc.gov.ua/> Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних та кримінальних справ.
4. <http://vgsu.arbitr.gov.ua/> — Вищий господарський суд України.
5. <http://www.vasu.gov.ua/> — Вищий адміністративний суд України.
6. <http://www.ccu.gov.ua/uk/index> — Конституційний Суд України.
7. <http://www.scourt.gov.ua/> — Верховний Суд України.
8. <http://www.president.gov.ua/documents/> — Офіційні документи на Офіційному представництві Президента України.
9. <http://www.kmu.gov.ua/control/> — Урядовий портал.
10. <http://www.minjust.gov.ua/> — Міністерство юстиції України.
11. <http://zakon.nau.ua/> — Професійна юридична система Мега-НаУ.
12. <http://www.ligazakon.ua/> — Ліга:Закон — головний правовий портал України
13. <http://www.nbuv.gov.ua/portal/> — Наукова періодика України на сайті Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського.
14. <http://www.reyestr.court.gov.ua/> — Єдиний державний реєстр судових рішень.
15. <http://www.minregion.gov.ua> — Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
16. <http://www.dmsu.gov.ua/> — Державна міграційна служба України.
17. <http://www.dabi.gov.ua> — Державна архітектурно-будівельна інспекція України
18. Онлайн курс «Основи виконавчого провадження» на EdEra <http://bit.ly/2YtJbk>
19. Онлайн курс «Виконавче провадження. Поглиблений курс» на EdEra <http://bit.ly/38AzHJm>

Розробники навчально-методичних рекомендацій:

професор кафедри цивільного права та процесу,
кандидат юридичних наук, професор

Ю. В. Білоусов

27 серпня 2020 року

Схвалено кафедрою цивільного права та процесу
27 серпня 2020 року, протокол № 1.

Завідувач кафедри _____
27 серпня 2020 року

С. Д. Гринько

Декан юридичного факультету

_____ 2020 року

С. А. Крушинський

Погоджено методичною радою університету
_____ 2020 року, протокол № _____.

Голова методичної ради _____
_____ 2020 року

І. Б. Ковтун

Обліковий обсяг робочої програми – 1,69 ум.др.арк.